

30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2018
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

«Ίωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». Ἄνυσίας ὀσιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (†285-305). Γεδεὼν ὀσιομάρτυρος τοῦ Καρακαλλινοῦ (†1818).

Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν θ'.

Τυπικὸν 25ης Δεκ., περίπτωσις ε' §§41-43· τὰ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηναιῷ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἦχος πλ. β' Βου

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^ε ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο με νος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου ^ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

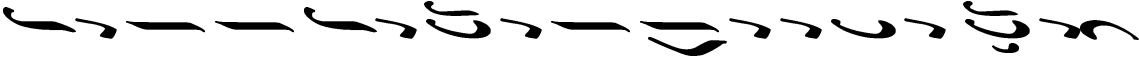
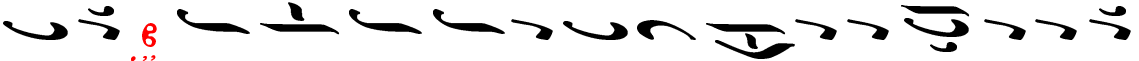

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^ε ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο με νος ^Δ εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου ^ε

Ἦχος πλ. β' Δι-θ

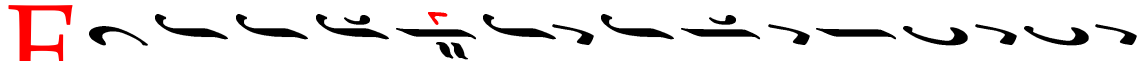

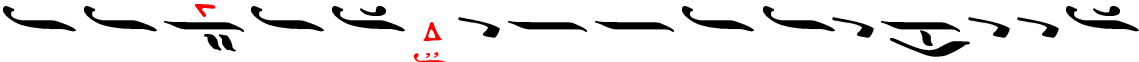

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα
^{Νη} σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θη σαν ^{Δι} και ι στα

 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου

 σω μα ^ε ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του

 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ^Δ ο

 α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι

 οι ^ε

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

Τῆ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Ε υ αγ γε λι ι ζα Ι ω σηφ τω Δα βιδ τα θαυ μα

 τα τω Θε ο πα α το ρι ^ε Παρ θε νον ει δεσκυ ο

 φο ρη η σα σαν ^Δ με τα μα γων προ σε κυ υ νη σας

^Δ με τα ποι με νων ε δο ξο λο γη σας ^ε δι αγ γε

 λα χρη μα τι σθεις ^Δ ι κε τευ ε Χρι ζον τον Θε ον

^Δ σω θη ναι τας ψυ χα α ας η μων ^Δ
 Καὶ νῦν

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-θ

Η γεν νη σις σὺ Χρι στε ο Θε ος η μων ^ε

 α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως ^ε

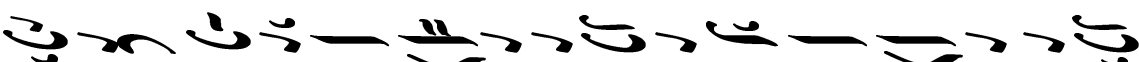

 εν αυ τη γαρ οι τοις α σροις λα τρευ ον τες υ

 πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον

 η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι

 νω σκειν εξ υ υ υ ψας α να το λην Κυ ρι ε

 δο ξα σοι οι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

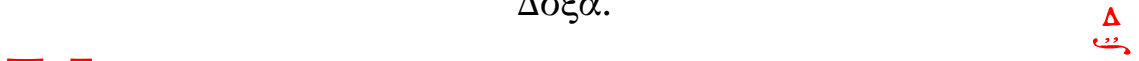
ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
 Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Ϟ

T ου τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ ρω

 με νου η Μα ρι α ε βο α προς τας κε κρυ μμε νας

 α πο στο λας ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε

 λω νος ερ γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα

 σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο

 σμωτο με γα ε λε ε ος

Δόξα.

K υ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α

η Μαγδαληνη και εκλαιε βοωσα και κηπου
 ρον σε νομιιιζουσα ελεγε που εκρυ
 ψαστην αιωνιον ζωην που εθηκαστον επι
 θρονου Χερουβιμοι γαρ του ουτου τον φυλασσοντες
 απο του φοβου απενεκρωθησαν η τον Κυ
 ριον μου δοτε μοι η συνεμοι κραυγασατε ο εν
 νεκροις και τς νεκρωσ αναστησας δοξα α σοι οι

Και νυν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ο Πα αχωρητο οσπαντι πως εχωρηθη εν γα
 στρι ο εν κολποις τς Πατρος πως εν αγκαλαις της
 Μητρος παντως ωσ οι δεν ωσ η θελησεν και ωσ η
 δοκηησεν ασαρκος γαρ ων εσαρκωθη εκων
 και γεεγονεν ο Ων ο εκ ηην διημασ και
 μη εκστασης φυσεως μετεεεσχε του ημετε
 ρς φυραμαατος διπλως ετεεεχθη Χρι

στο ος τον α α α νω ^{Πα} κοσ μον θε λων α να πλη
ρω ω ω ω σαι ^Δ

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^Δ Δι-θ.

Η ζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν
τω λι ι θω ε πε κει το ^ε ως βα σι λε α υ πνου
ου ου ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον ^Δ και τους
εχ θρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη
ο Κυ ρι ι ο ος ^ε

Δόξα.

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου ^Δ και
ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
θα α να τε Κυ ρι ε ^ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας ^ε α
νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο της
^Δ του κο σμου εις σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η μων
φω τι σαστους εν σκο τει ^ε

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τι θαν μα ζεις Μα ρι αμ τι εκθαμ βει σαι
 τω εν σοι ο τι α χρο νον Υι ον χρο νω ε
 γεν νη σα φη σι τϷ τι κτο με νϷτην συλ λη ψιν μη
 δι ι δα χθει ει σα α νανδρος ει μι και
 πω ως τε ε ξω Υι ον α σπορον γο νην τις ε ω
 ω ρα α κεν ο πα θε ος δε βλ ε ε ται νι κα ται
 φυ σε ως τα ξις ως γε γρα πται Χρι στο ος
 ε τε ε εκ θη εκ τη ης Παρ θε ε ε νϷ εν
 Βη θλε εμ της Ι ου δαι αι αι αι ας

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

ᾠχος Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϷ
Των α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη
 ο ρω ω ων σε ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε
 ε ε ε ντα τϷ θα να τϷ δε Σω ω ω τε Ϸ την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ
τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ
α δα παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι
μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε
ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ
γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Αι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον
προστο μνη η μα α σθθη νο λο γσ σ σ σ σαι
αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε²² θρη ν8 ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε⁹ την α να στα σιν δε α πο

στο λους ει ει πα τε⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ8⁹

Μυ ρο φο ροιγυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θ8 8 8 8 σαι²² προς το μνη η μα σ8 Σω

ω ω ω τε9 ε νη χ8ν το αγ γε ε ε λ8 προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε ν8²² τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τ8 μνη η μα τος⁹

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι⁹

Προ σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8 τ8

Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τες αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην⁹

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ α

μαρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε⁹ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες²² ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε⁹ ο εκ

σς σαρ κω θει εις θε ος και α αν θρω πος⁹

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α²² Α

λλη λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος⁹

Τὸ τρίτον.

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α²² Α

λλη λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε
ο ο ο ο ος

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος πλ. β΄.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος Δι

Ἀντίφωνον Α΄.

Ε ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε

Λο ο γε οικτειρον με ι να ζω σοι

Ε λε η σον η μαςτους ε ξου θε νη μενουςκα

ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου Λο γε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α

ει τι νι του το κατ α ξι αν πνευ σει τα χει ε

ξαι αι ρει των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α νω

Ἀντίφωνον Β΄.

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις ημων
α ντι σχειν η δυ υ να το εκ θρου πα λαι σμα οι νι
κων τες γαρ εν θεν υ ψουνται ^ε

Τ οισ ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη
ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελ λω των εκ θρων ρυ
σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ πα ρχων ^ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων
αι ω νων α μην ^Δ

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ^Δ ευ
δο κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α
ι σου ρ γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω ^ε

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον εκ θροις φο βε
ροι και πα σι θαυ μα στι κοι α νω γαρ ο ρω σιν ^ε

Ε ν α νο μι αις χει ρα αυ των ο των δι και ων

κληρος ἐπικουρον σε έχων Σωτερουκ εκτεινει ^ϛ

Δ ^χ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι ^Δ Και νυν και αι και εις τους αι ^χ ωναστων

αιωνων αμην ^Δ

Α γιω Πνευματι το κρατος ἐπι παντων ο περ

αι ανωστρατη γιαι προσκυνου ου ου σι συν πασι

πνοη των κατω ^ϛ

Προκείμενον. Ψαλμὸς πθ' (79).

Κ υριε ε ξεγειρον την δυνασει αν σου και

ελ θε εις το σωσαι ημας ^ϛ

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραὴλ, πρόσχεσ, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κ υριε ε ξεγειρον την δυνασει αν σου και

ελ θε εις το σωσαι ημας ^ϛ

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κ υριε ε ξεγειρον την δυνασει αν σου και

ελ θε εις το σωσαι ημα ^Δ ας ^ϛ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Ϟ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον

 Κυ ρι χ' ο ο ον Δ

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἕστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἅν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἅν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν

δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἤλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
 κτιωμων σθ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ
Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
 ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την ανομιαν με εγω γινωσκω και
η μαρτια με νωπιον μεστι δια παν

τος

Σοι μονη η μαρτον και το πονηρον ε
νωπιον σε ποιησα οπως ανδικαι
ωθης εντοις λογοις και νικησης εντω κρινεσθαι

σε

Ιδω γαρ εν ανομιαις συ νεληφθην και εν
αμαρτιαις εκισσησε με η μητηρ μου

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα α
δηλα και τα κρυφια της σοφιας σε δηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ

Ιδω δω δω δω δω δω γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
να

Α πο ζρεψον το προ σω πον σϝ α πο των α
μαρ τι ων μϝ και πα σας τας α νο μι ας μϝ ε ξα λει
ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μδ

Μη αποριψης με απο τσ προσωπσ σδ και
το Πνευμα σδ το αγιον μη αντανελης απε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σδ και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανους τας οδσσ και ασε
βεις επι σε επιστρεψσσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μαγαλλιασεται η γλωσσα ματην
δι και ο συνησδ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το
στομαμα αναγγειλη την αινεσιν σδ

Οτι ειη θελησασθυσιν εδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θ υ σ ι α τ ω Θε ω πνευ μα συν τετριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ
σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σμο οσ χος και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λειφον το α νο μη μα μθ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

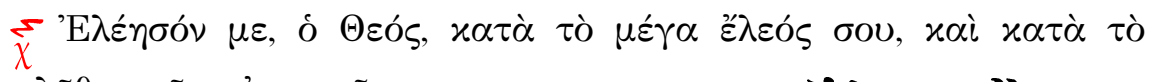
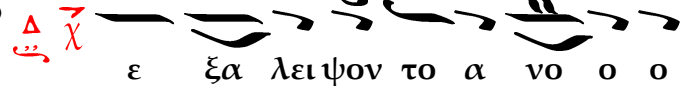
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τες αι ω νας των αι

ω νων α α μη η η η ταισ της Θε ο το κθ πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μαα α α των

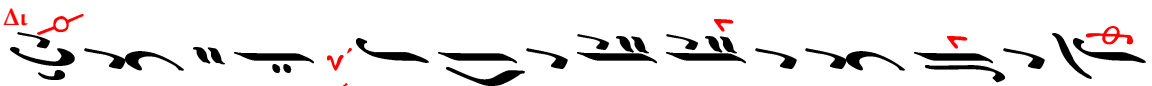

 Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πληθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μϛ

A να στας ο Ι η σης α πο τϛ τα

 α α α α φϛ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, & οἱ δύο τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ

πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβω σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύονται ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνη, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ Μνήστορος, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Χριστοῦ σε μέλπω δεξιὸν παραστάτην. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστοῦ θεράπον μακάριε, Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, Χριστοῦ πατὴρ γνωριζόμενος, τούτῳ σὺν παρῶρησίᾳ παρεστηκώς, αἴτησαι εἰρήνην, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, πραγμάτων παραδόξων διάκονος, Παρθένου Μνήστωρ Θεόπαιδος, δίκαιος κατὰ πάντα καὶ ἀληθής, Ἰωσήφ ἐδείχθης, καὶ Δικαίων ἐν σκηναῖς, ἐπαναπέπαυσαι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδεῖν Χριστὸν κατηξίωσαι, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ τούτου Πατὴρ ὠνόμασαι· μεγίστη σου ἡ δόξα ὡς ἀληθῶς! μέγα ὑπὲρ πάντας, τὸ ἀξίωμα! διό, ἀνευφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σαρκὶ Χριστὸν ἀπεκύησας, ἄγνη ἐν Βηθλεὲμ Ἀπειρόγαμε, σπαργάνοις αὐτὸν εἰλήσασα· οὗ τὴν ἐπιδημίαν καταπλαγεῖς, Ἰωσήφ σὺν φόβῳ, μεγαλύνει προσκυνεῖ, τὴν τούτου δύναμιν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Δαυῖδ καὶ Ἰακώβου.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠχος δ΄. ᾠσομαί σοι Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ᾠσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐκ μήτρας ἀγίας, Παρθένου τὸν ἄνθρωπον, ἀφράστως ἐνδυσάμενος, ἀνέπλασας ὡς εὐσπλαγχνος. (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σήμερον Ποιμένες θεολογοῦσι, σὺν Ἄσωμάτοις τὸν ὕμνον, λαμπρῶς ἀναμέλποντες, καὶ Μάγοι δῶρα φέρουσι, τῷ σαρκὶ νηπιάσαντι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα ἐν ὑψίστοις χοροὶ Ἀγγέλων, ἐν Βηθλεὲμ τοῖς Ποιμέσιν, ἐπέστησαν λέγοντες· μεθ' ὧν τὸν εὐδοκήσαντα, σαρκωθῆναι ὑμνήσωμεν.

Δόξα.

Ὅσοι τὸ Γενέθλιον ἐκτελοῦμεν, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, χαρᾷ ἀνυμνήσωμεν, Ἰάκωβον Θεάδελφον, καὶ Δαυῖδ Θεοπάτορα.

Καὶ νῦν.

Δαυῖδ ὁ Θεοπάτωρ σὺν τῇ κινύρα, τὸν ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, σαρκούμενον Λόγον, Ἰάκωβον τὸν δίκαιον, ἐφελκόμενος ὑμνησον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἢ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμη τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δειλίαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἄγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Τοῦ Μνήστορος.

ᾠχος α'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀπορρήτως ἐκλάμψαντος, καὶ ἐκ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, σαρκωθέντος ἀφράστως, Πατὴρ ὠνομάσθης ἔνδοξε, καὶ μυστηρίου φρικτοῦ θεωρός, μάκαρ ἐχρημάτισας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅν αἱ ἄνω τάξεις, ὡς Θεὸν ἀπερίγραπτον τρέμουσι, τοῦτον τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Ἰωσήφ ταῖς χερσί σου, κρατεῖς καθαγιαζόμενος, τῇ ἐπαφῇ τῇ φρικτῶδει σοφέ· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑψος μυστηρίου, γενεαῖς μὴ γνωσθέντος ταῖς πρώην σοφέ,

κατεπιστεύθης τῇ καρδίᾳ, καθαρὸς δεδειγμένος· δι' οὗ ἅπαντες ἐσώθημεν, οἱ τὴν φωσφόρον καὶ θεῖαν πιστῶς, μνήμην σου δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σάρκα εἰληφότα, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων Παρθένε ἀγνή, καὶ ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα, καὶ ἐν φάτνῃ τεθέντα, ἰδὼν Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, τὸν καθ' ἡμᾶς ὀραθέντα Θεόν, ὕμνοις ἐμεγάλυνεν.

Τῶν Ἁγίων.

ᾠχος δ'. Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοί.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν τεχθέντα σαρκί, ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, ἀσπόρως Χριστόν, σὺν Ἀγγέλοις πάντες ὑμνήσωμεν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες. (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀγραυλοῦντες πιστοί, τὸν ἀληθῆ οἱ Ποιμένες, Ποιμένα Χριστόν, ὑπ' Ἀγγέλων εὐηγγελίσθησαν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, χορευέτω δὲ πᾶσα ἡ γῆ, τῷ τεχθέντι σήμερον ἄδοντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Δόξα.

Τὴν πανέορτον τοῦ δι' ἡμᾶς, κενωθέντος πιστοὶ ἑορτήν, σὺν Δαυΐδ τε καὶ Ἰακώβῳ, ὕμνοις ἐπαξίως τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν.

Ὡς Νυμφίον Δαυΐδ ἐκ παστοῦ, τῆς μητρώας νηδύος φησί, νῦν τὸν Κύριον πορεύεσθαι· ὃν σὺν Ἰακώβῳ ὑμνήσωμεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα

ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφρεως, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, οὐρανόθεν θεράπων, ἐγένου Ἰωσήφ, καὶ Πατὴρ τοῦ ἀνάρχου, Υἱοῦ σὺ νενόμισαι, τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, πιστῶς ἀνυμνοῦντές σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς, ὁμοιον.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἐορτάζει ἐνθέως, τὸ θαῦμα τὸ ἐν σοί, γεγονός ὧ Παρθένε· Θεὸν σεσαρκωμένον γάρ, ἐπὶ γῆς ἀπεκύησας· Μάγοι πίστει δέ, σὺν Ἰωσήφ ἐκβοῶσι, τῷ Δαυΐδ νυνὶ τῷ Θεοπάτορι, Κόρη, τὰ ἄρρητα θαύματα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστοῦγεννα.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυΐδ πληροῦται ὁ θεῖος, Ἰωσήφ τε αἶνεσιν, σὺν Ἰακώβω προσφέρει· στέφος γὰρ τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῆ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· * Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπορρήτῳ βουλῇ, τίκεται σαρκὶ ὁ ἄσαρκος, περιγράφεται νῦν σῶματι, ὁ ἀπερίγραπτος, καὶ σώζει ἀτρέπτως τὰς ἄμφω οὐσίας, ἀρχὴν λαμβάνει ὁ φύσει ἀναρχος, καὶ μόνος ὑπέρχρονος, ὁρᾶται βρέφος, ὁ ὑπερτέλειος, φέρεται χερσίν, ὁ φέρων τὰ σύμπαντα. Διὸ τοὺς τούτου συγγενεῖα σεμνυνομένους, ὡς Θεὸς στέφει τῷ ἑαυτοῦ τοκετῷ, οὓς δοξάζοντες πίστει, ἀσιγήτως ἐκβοῶμεν· * Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Συναξάριον.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας, τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχ. Εἰς δεξιὰν νύττουσι πλευρὰν καιρίως,

Πλευρᾶς Ἀδὰμ κύημα τὴν Ἀνυσίαν.

Πλευρὰν Ἀνυσίης τριακοστῇ ἔγχος ἔνυξεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Θεοδώρας, τῆς ἀπὸ Καισαρείας.

Στίχ. Ἀπῆρε δεσμοῦ σαρκὸς ἡ Θεοδώρα.

Οὔπερ λυθῆναι ζῶσα καὶ πρὶν ἡγάπα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Φιλεταίου.

Στίχ. Φιλέταιρος πέπονθεν Ἀθλητῶν νόμῳ,

Κἄν οὐκ ἀπῆλθεν ὡς Ἀθλητῆς ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὄσιος Λέων, ὁ Ἀρχιμανδρίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ῥευστοῦ μεταστάς, Χριστέ, Λέων ἐκ βίου,

Σκύμνον λέοντος ἐξ Ἰούδα σὲ βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Γεδεῶν τοῦ νέου, ἀθλήσαντος ἐν Τυρνάβῳ τῆς Θετταλίας ἐν ἔτει ,αωιή (1818).

Στίχ. Εἰς τὴν πλάνην πέπτωκε Γεδεῶν πάλαι

Ἐγερθεῖς ἀπέσμηξε ταύτης τὸ αἶσχος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου, Μητροπολίτου Μόσχας καὶ πάσης Ῥωσίας.

Στίχ. Μακάριος εἶ, Μακάριε τῆς Μόσχας,

Ὅτι τῶν μακαρίων ἔργα εἰργάσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, μνήμη τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς ἁγίας Παρθένου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ Δαυῖδ τοῦ Προφήτου καὶ βασιλέως.

Στίχ. Τιμῷ Ἰωσήφ Μνήστορα τῆς Παρθένου,

Ὡς ἐκλεγέντα φύλακα ταύτης μόνον.

Σὺ τέκτονος παῖς, ἀλλ' ἀδελφὸς Κυρίου,

Τοῦ πάντα τεκτῆναντος ἐν λόγῳ μάκαρ.

Ἐγὼ τί φήσω, μαρτυροῦντος Κυρίου·

«Τὸν Δαυῖδ εὔρον, ὡς ἐμαυτοῦ καρδίαν»;

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 26ης μέχρι 30ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ ἰαμβικαί).

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'

Ε σω σε λα ον θαυ μα τῶν γων Δε σπο ο της
υ γρον θα λα ασης κυ μα χερ σω σας πα λαι
ε κων δε τεχ θεις εκ κο ρης τρι βον βα την
πο λθ τι θη σιν η μιν ον κατ ου σι αν

ι σον τε Πα τρι και βρο τοις δο ξα α ζο ο μεν

ὠδὴ γ'

N ευ σον προς υ υ μνης οι κε των ευ ερ γε ε
τα εχ θρα ς ταπει νων την επηρ με ε νην ο φρουν
φε ρωντε παν τε πο πτα της α μαρ τι ας υ πε ερ
θεν α κλο νητον ε στη ριγ με νης μα καρ με λω
δης τη βα σειτης πι ι ξε ε ως

ὠδὴ δ'

Γ ε νης βρο τει ει ου την α να πλα σιν
πα α λαι α δων προ φη η της Αβ βα κϷ ςμ προ
μη νυ ει ι δειν α φρασως α ξι ω θεις τον τυ
υ πον νε ον βρε φος γαρ εξ ο ρης της Παρ θε νς
ε ξηλ θε λα ων εις α να απλασιν Λο γος

ὠδὴ ε'

E κ νυκ τος ε ερ γων ε σκο τι σμε νης πλα
α νης ι λα σμον η μιν Χρι στε τοις ε γρη γο
ρως νυν σοι τε λου ου σιν υμ νον ως ευ ερ γε ε

τη ελθοις πορι ιζων ευχερη η τετην τρι
βον καθην ανατρεχοντες ευροιμεν κλεος

ὠδὴ δ'

Ναιων Ιωνασ ενμυχοις θαλαττιοις
ελθειν εδει το και ζαλην απαρκεσαι νυγεις
εγω ωδε τω τυραννυτος βεελει Χρι
στε επροσαυδω τον κακων αναιρετην θαττον
μολειν σε της εμηης ραθυμιας

ὠδὴ ε'

Τω παντανακτος εξεφουλισαν ποοθω
απληταθυμινοντος ηγκισρωμενοι παι
δες τυραννυδυσθεον γλωσσαλγιαν
οις ειεικαθεπυρασπετον τω Δεσποτη
λεγουσιν εις αιωνων ευλογητος ει

ὠδὴ ς'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μητραν αφλεκτως εικο νιζισικοο

ρης ^Δοι της παλαιας πυροπο λυ ^Δμενοι νε οι ^π9
 υ περ φυ ως κυ ^Δσαν ε σφρα γι σμε ε νην ^Δ2
 αμ φω δε δω ω σα ^Δθαν μα τερ γι ι α μι α ^π9
 λα ^Δς προς υμ νον ^Δε ξα νι ι ση σι χα α ρι ι ^π9
 ις ^π9

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τιμιωτεραν των Χερσ βιμ ^Δκαι εν δο ^Δ2
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ ^Δτην α δι ^Δ2
 α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κ ^Δσαν ^Δτην ον τωσ ^Δ2
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π9

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτεραν των Χερσ βιμ ^Δκαι εν δο ^Δ2
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ ^Δτην α δι ^Δ2

α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

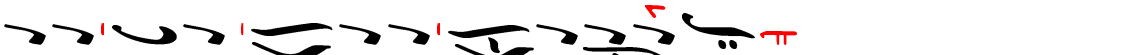
5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ ^Δ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϷ ς σαν ^Δ την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π

6

Αντελάβετο Ἰσραὴλ παίδος Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

^Δ

Τ

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϷ βιμ ^Δ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ ^Δ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϷ ς σαν ^Δ την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π

ὥδῃ θ'

Μ

 ε γα λυ νον ψυ υ χη η μϷ ς Ϸ την λυ

 τρω σα με ε νην ^Δ η μας εκ της κα τα ρας ^π

Σ

 τε ρ γειν μεν η μα ας ως α κιν δυ νον φο ο βω ^Δ

 ρα ον σι ω πην ²² τω πο θω δε Πα ρ θε νε ^π υμ νϷς υ

 φαινειν συ ντο νως τε θει γ με ε νϷς ^Δ ε ρ γω ω δε Ϸ ε Ϸ ιν

²² α λα και Μη τη ρ σθε νος ^π ο ση πε φυ κεν ²² η

προ αι αι ρε σις δι ι δα ς ς

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὁδῆς.

Με γα α λυ νον ψυ υ χη η η μδ ς
τη ην λυ τρω σα με ε ε νην η η μα ας
εκ της κα τὰ α α ρας

Στε ερ γειν μεν η η μα ας ω ως α κι ι ιν
δυ υ νο ον φο ο ο βω ρα ον σι ω πην τω ω ω
πο ο θω δε Πα αρ θε ε ε ε νε υμ
νς υ φαι αι αι αι νει ειν συ υ υ υ ντο ο νως
τε θη η γ με ε ε νς ερ γω ω ω δε ες
ε ε ζιν α α α λα α και Μη τη η η ρ
σθε ε ε ε ε νος ο ο ο ση η η η η
πε φυ υ κε ε ε ε ε χε ε ε εν η η
προ αι αι αι ρε σι ις δι ι ι ι δα ς
ς ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίσ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ό β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Θ'.

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τοὺς Ἀποστόλους ἔπλησας, Πνεύματος παναγίου, εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἁμαρτίας εἴρηκας· καὶ ὀκτῶ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευράν, τῷ Θωμᾶ ὑπέδειξας καὶ τὰς χεῖρας, μεθ' οὗ βοῶμεν· Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Τῆς Κυριακῆς. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

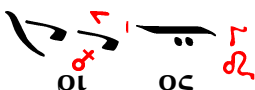
Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν, τῷ κλεινῷ θεαδέλφῳ, Δαυῖδ τὸν Θεοπάτορα, Ἰωσήφ τε τὸν θεῖον, τῆς Θεοτόκου Μνήστορα, τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῇ θείᾳ γεννήσει καθυπουργήσαν, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, θεοπρεπῶς, μετ' Ἀγγέλων, Μάγων τε καὶ Ποιμένων, αὐτῷ τὸν ὕμνον ᾄδοντες, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότη.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Χριστουγέννων, ἦχος Γα ρ

E Γα πε σκε ψα το η μα α α α α α ας

εξ υ ψας ο Σω τηρ η μων α να το λη α

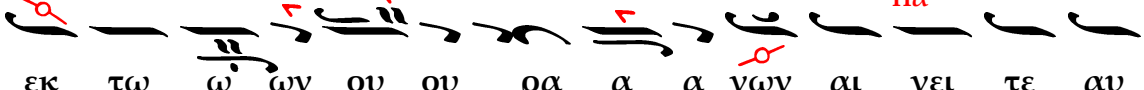
να το λω ω ω ω ω ω ων και οι εν σκο

 Μ Γα Νη
 τει και αι σκι α ευ ρο μεν την α λη η θει αν

 Δ Γα
 και γαρ εκ της Παρ θε ε ε νθ ε τε χθη ο Κυ

 ρι ος

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πάσχα

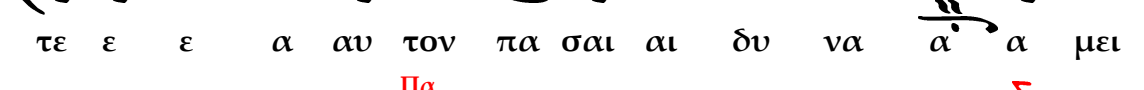

 Πα
 Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον

 Δι
 Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον

 Πα
 εκ τω ω ω ν ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ

 τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει

 υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

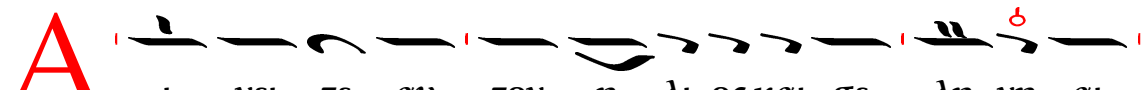
 Πα Δι
 Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι

 Πα
 Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

 Δι
 τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

 Πα
 εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε

 ε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμηθ')

 Α
 ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι

νει τε αυ τον παν τα τα αστρα και το φως

Αι νει τε αυ τον οι ουρα νοιτων ου ρα νων

και το υ δωρο το υ περ α α νω των ου ρα νων αι

νε σα τωσαν το ο νο μα Κυ ρι ου

Οτι αυ τος ει ει πε και ε γε νη θη σαν αυ

τος ε νε τει λα το και ε κτι σθησαν

Εστη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να ται ω ω νο ος προ στα γμα ε θε το και

ου ου πα ρε λευ σε ται

Αι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κον

τες και πασαι αβυσσοι

Πυ υρ χα λα ζα χι ων κρουσαλλο ος πνευ μα καται

γι ι δοστα ποι εν τα τον λο γον αυ ται

Τα ο ρη και παντες οι βι νοι ξυ λα καρπο

φο ο ρα και πασαι κε δροι

Τα θη ρια και παν τα τα κτη η νη ερ πε

τα και πετει να α πτε ρω τα

Β α σι λεις της γης και παντες λα οι αρ χοντες και παν

τες κρι ται γης

Ν ε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι οι

με τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο

μα Κυ ρι ι ου ο τι υ ψω θη το ο νο μα αυ του ου

μο νου

Η ε ξο μο λο γησις αυ τς ε πι γης και ου

ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις

Ισ ρα ηλ λα ω ε γγι ζον τι αυ τω

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε

σις αυ του εν Εκκλη σι α ο σι ων

Ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον και οι υι οι Σι ων α γαλλι α σθω σαν

ε πι τω βα σι λει αυ των

A ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ τς εν χο
ρω εν τυμ πα νω και ψα λτη ρι ι ω ψα λα τω σαν αυ
τω

O τι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του
και υ ψω σει πρα εις εν σω τη ρι α

K αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α
γα λ λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των

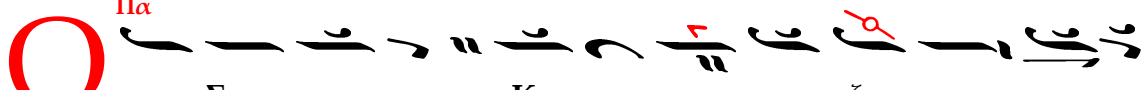
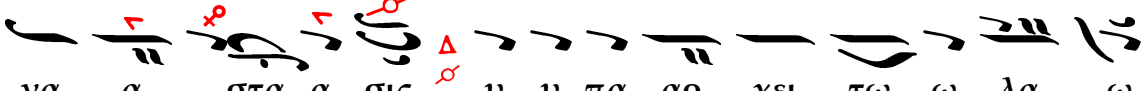
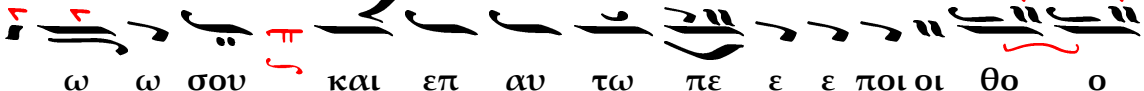
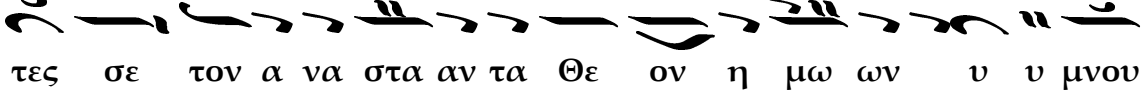

A ι υ ψω σεις τς Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ
των και ρο μ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των

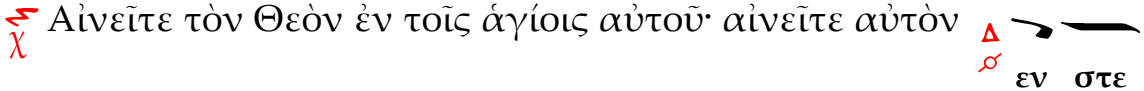
T ου ποι ησαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν
ε λε γ μς εν τοις λα οις

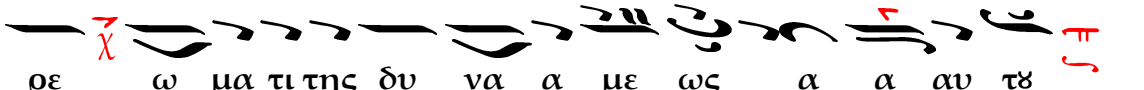
T ου δησαι τς βα σι λεις αυ των εν πε εδ αις και
τς εν δο ξς της γης εν χει ρο πε δαις σι δη ραις

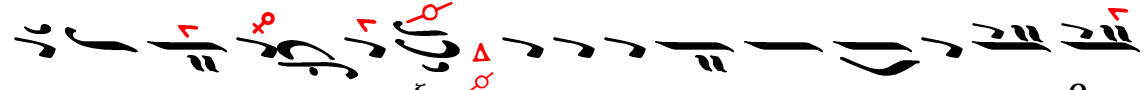
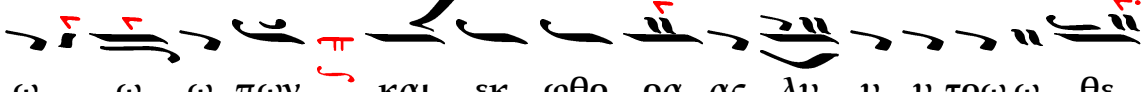
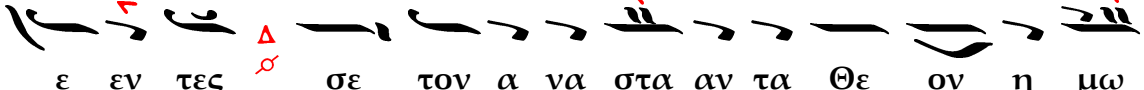
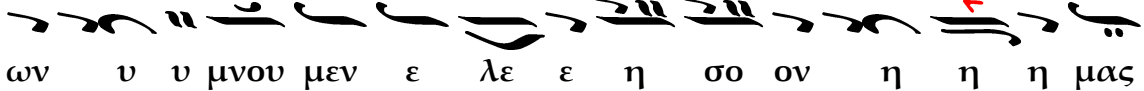
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Χ Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
δο ξα αυ τη
ε σται πα σι τοις ο σι ι ι οις α α αυ τς

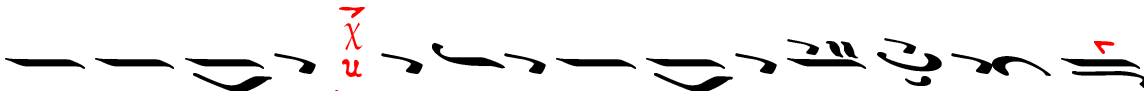

Ο^{Πα}
Σταν ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω

ω ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θε ο

τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου

μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

Χ
Αινεΐτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεΐτε αὐτὸν
εν στε

Χ
ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ τσ

Η^{Πα}
τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω

ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε

ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

Χ
Αινεΐτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεΐτε αὐτὸν
κα

Χ
τα το πλη θος της με γα λω συ υ υ νης α α

αυ τσ

^{Πα} **Σ** υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α
 νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε
 ε κρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ο ω μεν σου ζω
 η υ πα αρχεις η μων και αι α να α α α στα
 α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

Ἦχος Δι-θ.

^Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν ψαλ

τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

T ρι η μερος α νε ε ε ε στη χρι ι στε ε

εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται

συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η

η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο ξα

α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω πων

και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α στα α

σι ιν

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν.
 Μέλος Εἰρμολογικόν.

ᾠδὴ Βουξ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ε υ φ ρ α ι ν ε σ θ ε δι και οι ου ρ α νοι α γ α λ
 λι α α σ θ ε σ κ ι ρ τ η σα τε τα ο ο ρ η χ ρ ι σ τ ε
 ς γ εν ν η θ εν τ ο ς Πα ρ θε ν ο ς κα θε ζ ε τ αι τα Χ ε
 ρ σ β ι μ μ ι μ ε ν η βα στα ζ ε σα εν κο ο λ
 ποι ς Θε ο ν λο γ ο ν σα ρ κ ω θ εν τα ποι με ν ε ς τ ο ν τε
 χ θ εν τα δο ξ α ζ ε σ ι μα γ ο ι τ ω δε σ πο τη δω
 ρ α προ σ φ ε ρ σ ι ν αγ γε λ ο ι α ν υ μ ν η ν τ ε ς λε γ ε σ ι ν
 α κα τα λ η π τ ε Κυ ρ ι ε δο ξ α σοι

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ο Πα τη ρ ευ δο κ η σε ο Λ ο γ ο ς σα ρ ξ ε
 γε νε το και η Πα ρ θε ν ο ς ε τε κε Θε ο ν εν
 αν θ ρ ω π η σ α ν τ α α σ τ η ρ η ν υ ει μα γ ο ι προ σ κ υ ν ε
 σ ι ποι με ν ε ς θ αυ μα ζ ε σ ι και η κ τ ι σ ι ς α γ α λ λε
 τ αι

Στίχ. ζ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

ε ο το κε Παρ θε ε νε η τε κς σα τον σω
 τη ρα α νε τρε ψας την πρω την κα τα ραν της
 Ευ ασ ο τι μη τηρ γε γονας της ευ δο κι ας τς
 Πα τρος βα στα ζς σα εν κο ολποις Θε ον Λο
 γον σαρκω θεν τα ου φε ρει το μυ στη ρι ον ε ρε
 ευ ναν πι στει μο νη του το παν τες δο ξα ζο μεν
 κρα ζο ον τες με τα σς και λε γον τες α νε ρ μη νευ
 τε Κυ ρι ε δο ξα σοι

Στίχ. η´. Ἐκ γαστρος πρό ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

ευ τε α νυ μνη σω μεν την μη τε ρα τς σω τη
 ρος την με τα το κον πα α λιν οφ θει σαν Παρ
 θε νον χαι ροις πο λις εμ ψυ χε τς βα σι λε ως και
 Θε ου εν η Χρι ζος οι κη σας σω τη ρι ι αν
 ει ρ γα σα το με τα τς Γα βρι ηλ α νυ μνς με εν
 σε με τα των ποι με νων δο ξα ζο μεν κρα
 ζον τες Θε ο το κε προ ε σβε ευ ε τω εκ σς

σαρκω θεν τισω θη ναι η μας

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Δόξα τῶν Αἰώνων.

ᾠχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Α ι αι αι Αι μα α και αι πυ υ υ ρ και

α τμι ι ι ι ι δα α α α α α κα

πνϑ ϑ ϑ ϑ τε ε ε ρα α α α τα γη

η η ης α προ ο ει ει δεν Ι ι ι ι

ι ω ω η ηλ αι αι μα α τη η ην

σα α α αρ κω ω σιν πυ υ υ υ ρ τη η ην

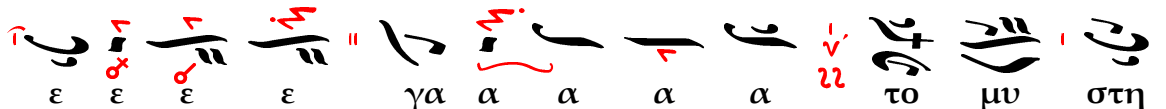
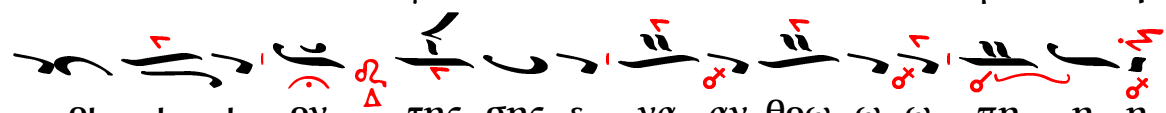

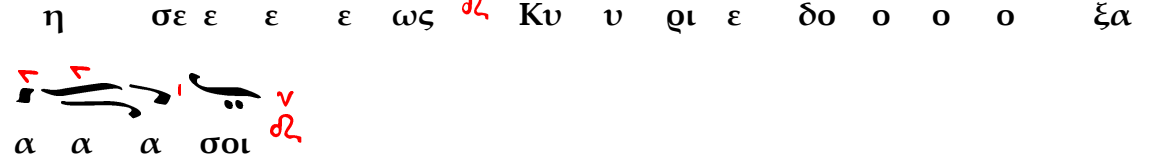
θε ε ε ο ο ο ο ο ο τη η η η η η η η

τα ατ μι ι δα δε ε κα α α πνϑ ϑ το

Πνε ευ μα το ο ο Α α α γι ι ι ι ον

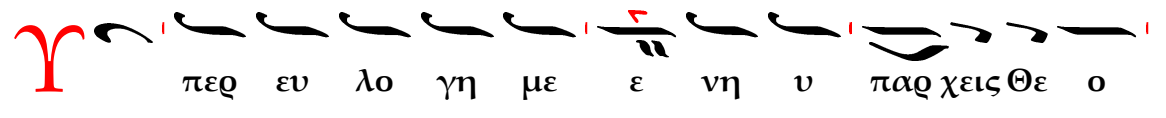

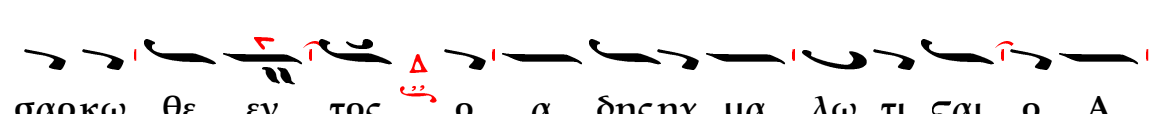
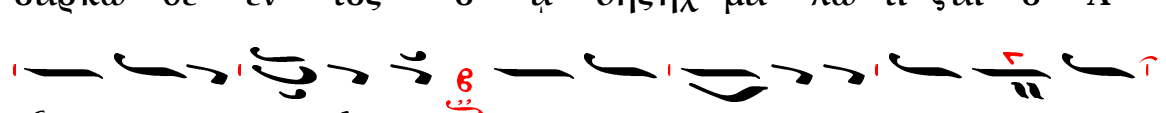
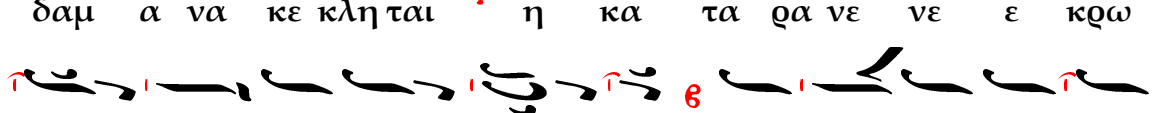
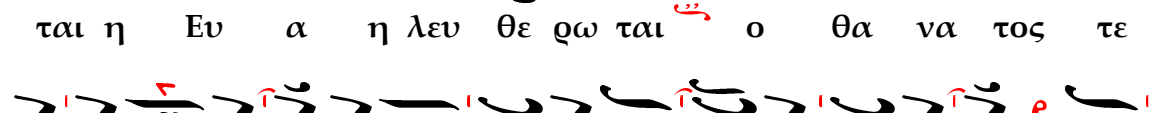
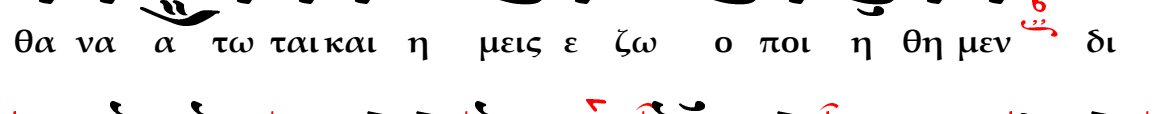

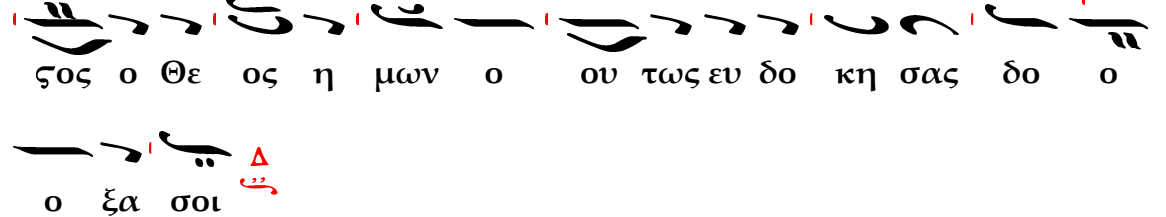
το επ ελ θον τη Πα αρ θε ε ε νω και κο ο ο

σμο ον ευ ω δι ι ι α α α α σαν με ε ε

 ε ε ε ε γα α α α α το μυ στη

 ρι ι ι ον της σης ε να αν θρω ω ω πη η η

 η σε ε ε ε ως Κυ υ ρι ε δο ο ο ο ξα

 α α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

 Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ θ

 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Δ ο ξά σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξά εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν

θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μα

ρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει μονος Κυ

ρι ος Ι η σους Χριστοςεις δο ο ξαν Θε ου Πατρος α

μη ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κυριε καταφυγη εγενηθης ημιν εν
γενεα και γενεα εγω ειπα Κυριε ελεη
σον με ιασαι την ψυχη ην μου οτι ημαρτον
σοι

Κυριε προς σε καταφυγον διδαξον με του
ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο Θεος
μου

Οτι παρ σοι η ζωη εν τω φωτι
σου ο ψο μεθα φως

Παρατεινον το ελεος σου ουτοις γινωσκου
σι σε

Αγιος ο Θεος Αγιος Ισχυρος Αγι
ος αθανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω
Πνευματι

Και νυ νυ και αι και εις τους αιωνας

τωναι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

A^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα

δι αρ ρη η ξας τῶ α δῶ ε λυσας το κα τα κρι μα τῶ

θα να τῶ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῶ

εχ θρω ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α

πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι το

κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ

χε σ τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε

ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ρι΄ (110).

ᾠδὴ Δι΄

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλήῳ εὐθέων καὶ συναγωγῆ. (ρι΄ 1)

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτερε

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. β΄. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. (ρι΄ 2)

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτερε

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. γ΄. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρι΄ 3)

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτερε

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. δ'. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (ρι' 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρια'(111).

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε νσ τεχ θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. (ρια' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε νσ τεχ θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρια' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε νσ τεχ θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. (ριά' 4)

Σ ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε ν8 τεχ θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υἱ ος και Λο γος τ8 Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρθ' (109).

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. (ρθ' 1)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ.

Η γεν νη σις σα Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ
πο α στερος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
νω σκειν εξ υ υ υ ψα α να το λην Κυ ρι ε
δο ξα σοι

Στίχ. β'. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. (ρθ' 2)

Η γεν νη σις σα Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ
πο α στερος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
νω σκειν εξ υ υ υ ψα α να το λην Κυ ρι ε

δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. (ρθ' 3)

Η γεν νη σις σχρι στε ο Θε ος η μων

α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως

εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροιςλα τρευ ον τες υ

πο α στερος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον

η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι

νω σκειν εξ υ υ υ ψαα να το λην Κυ ρι ε

δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, Εἰσοδικόν, ἦχος Δι-θ

Ε κ γα στρο ος προ ε ω σφο ρα ε γεν νη

σα α α α σε ω μο σε Κυ ρι ος και ου με τα

με λη θη η σε ται συ Ι ε ρευσεις τον αι ω ω

να κα τα την τα α ξιν Μελχι σε δεκ σω σον η μα

ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε

κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη λη ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

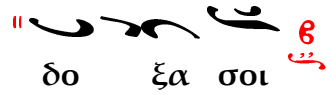
Ἦχος Δι-Θ

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θη σαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ο
α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι

οι

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σϺ Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α σροις λα τρευ ον τες υ
πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον

 η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι

 νω σκειν εξ υ υ υ ψα α να το λην Κυ ρι ε

 δο ξα σοι

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ.

Ε υ αγ γε λι ι ζα Ι ω σηφ τω Δα βιδ τα θαυ μα

 τα τω Θε ο πα α το ρι Παρ θε νον ει δεσ κυ ο

 φο ρη η σα σαν με τα μα γων προ σε κυ υ νη σας

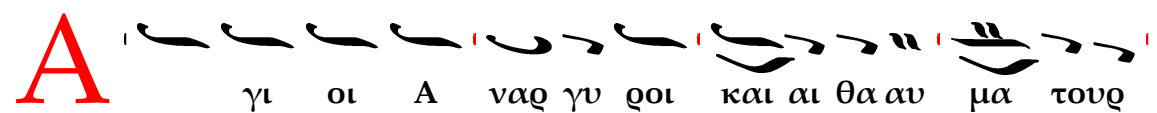
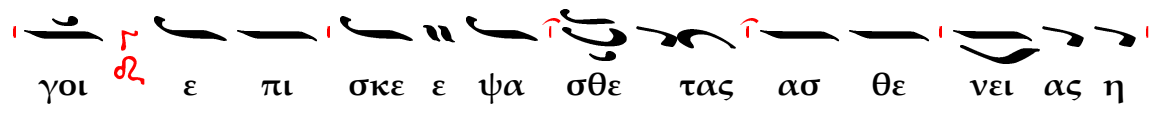
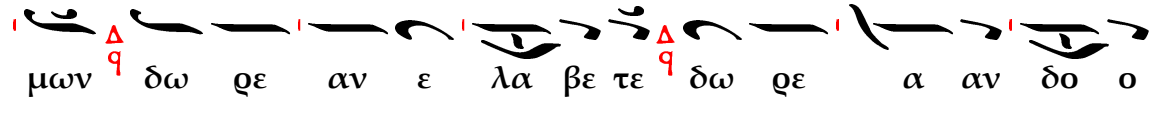
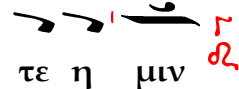
 με τα ποι με νων ε δο ξο λο γη σας δι αγ γε

 λα χρη μα τι σθεις ι κε τευ ε Χρι ζον τον Θε ον

 σω θη ναι τας ψυ χα α ας η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πδ Γα ρ

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ

 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο

 τε η μιν

Τὸ κοντάκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Γα φ

Η ^{Πα} Παρ ^{Νη} θε ε ^{Πα} νος ση με ρον τον υ πε
 ρσ ^{Νη} σι ον τι ^{Πα} ι ι ι κτει και η
 γη η ^{Νη} το σπηλαι ον τω ^{Πα} α προ σι τω προ
 σα α ^{Νη} α α γει α γγε ^{Πα} λοι με τα ποι με ε
 ε ^{Νη} ε νων δο ^{Πα} ξο λο γσ ^{Νη} ς σι Μα ^{Πα} γοι δε με
 τα ^{Νη} α στε ε ε ε ρος ο ^{Πα} δοι πο ρσ ^{Νη} ς σι
 δι ^{Νη} η μας ^{Πα} γαρ ε γεν ^{Νη} νη η η θη παι ^{Πα} δι ον νε
 ον ^{Νη} ο προ αι ^{Πα} ω νων Θε ^{Νη} ο ο ο ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ^{Νη} ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ^{Νη} ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ^{Νη} ι ος α θα ^{Νη} α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον ^{Νη} η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ^{Νη} ος ο Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ^{Νη} ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ Δυ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ον

η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

^{Δι} ιε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ις

A α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

α ας

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν,
ἦτοι τῆς Κυριακῆς τῆς Κ' ἑβδομάδος.
Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.
Προκείμενον. ᾠχος δ'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον. ᾠχος δ'.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν
Ἰσραήλ.

ᾠὴ ὁ ψάλτης.

ᾠχος δ' Βου

Ἰ α υ μα στο ο ος ο Θε ε ος εν τοις Α γι

ι ι οις α αυ τδ ς

Ἐ εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον

Κυ ρι ον εκ πη γω ω ων Ισ ρα α ηλ

Ἰ α υ μα στο ο ος ο Θε ε ος εν τοις Α γι

ι ι οις α αυ τδ ς

Ἐ πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α

Αυ τδ και η δυ να μις αυ τδ εν ταις νε φε ε

λαις ^ε_{7x}

Θ αυ μα στο ο ος ο Θε ε ος εν τοις Α γι
ι ι οισ α αυ τϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Γαλ. α' 11-19)

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον. Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην· ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν. Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεός, ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους· ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἰστορήσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀλληλούϊα. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρλα' (131).

Ἦχος Δι-θ

Α λλη λϛ ι̇ ι̇ α Α α λλη η λϛ ϛ ϛ ϛ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α αλ λη η λϛ ϛ
ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ι̇ ι̇ α α α

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ και πα σης της πρα ο ο τη η

τος α αυ τσ

A λλη λσ ι ι α A α λλη η λσ σ σ σ

ι ι ι ι α A α α α λ λη η λσ σ

σ σ σ σ σ ι ι α α α

᾿Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου

θη σομαι ε πι του θρο ο ο

νου ου ου σου

A λλη λσ ι ι α A α λλη η λσ σ σ σ

ι ι ι ι α A α α α λ λη η λσ σ

σ σ σ σ σ ι ι α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (β' 13-23).

Ἄναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἵσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον. Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν

διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ῥαμαῖ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς πολὺς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ, τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν Προφητῶν· ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος π' Πα ς

M Πα M Πα
 ι τα α α α α α α α α α α Χε ε
 M Πα
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 M Πα Δι
 ρου ου ου ου ου ου Χε ε ε ρου ου ου βι ιμ μν
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μν υ υ στι ι κω
 M Πα
 ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ἡ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ εἰ κο νι ἰ ἰ ἰ ζο ο ο
 ο εἰ κο ο νι ἰ ἰ ἰ ἰ ζο ον τε ες και αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο
 ποι οι οι οι οι οι οι οι τη ζω ο ποι ω ω
 Πα ω ω ω ω ω Τρι ἰ ἰ ἰ α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 χα α α α α α τρι ἰ α α α α α α α α δι
 Πα τον τρι σα α α α γι ἰ ον υ υ υ υ υ υ
 μνον προ σα α α α α α α α δο ο ο υ μνον προ ο
 σα α α α α α δο ον τε ες Δι πα σαν τη ην βι ἰ
 ο ο ο τι ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ την βι ο ο τι
 ἰ κη ην α πο θω ω ω ω με θα α με ε ε Κε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ
 με ε ε ε ε ε ε ρι ἰ ἰ μνα αν
 Πα Ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε βα σι ι ι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε βα α σι λε ε ε ε ε α α

των ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με

ε νοι οι

ταις α αγ γε ε λι ι και αις α ο ρα α α α

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον

τα α α ξε σι ιν Αλ λη λου ι ι α α α α

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Πα ρα α σχ ο Κυ υ ρι ι ε

Πα ρα σχ ο Κυ υ ρι ε

Π ^{Κε} α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ε ^{u'q'}

Π ^{Δι} α ρα α σχϞ ^{Κε} Κυ υ ρι ι ε ^{u'q'}

Π ^{Δι} α ρα α σχϞ ^{Πα} Κυ υ ρι ι ε ^Δ

Π ^{Πα} α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε ^{u'q'}

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα α τι ι ι σϞ ^{u'q'}

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ι ε ^{u'q'}

Α ^{Πα} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η η ι ι

^{Κε} σχυ υς μϞ ^{u'q'} ^Μ Κυ ρι ^{Κε} ος στε ρε ω μα α α α

^{Δι} α α μϞ ^{u'q'} ^{Πα} και κα τα φυ γη η μϞ και ρυ υ

^{u'q'} υ στη ης μϞ ^{u'q'} Ἔτερον ἄργόν

Α ^{Πα} γα πη η η σω σε ε ^{Κε} Κυ υ υ ρι ι

^Μ ι ι ε ε ε η η ι ι ^{Κε} σχυ υ υ υ υς

^{u'q'} μϞ ^{u'q'} Κυ ρι ι ο ος στε ρε ε ε ω ω

^{Δι} μα α α α α μϞ ^{u'q'} και αι κα τα φυ υ γη

^{Πα} η η η η μϞ Ϟ και αι ρυ υ υ ς η η η ης

μδ

Πα
Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ο ον Πνε
Κε
ευ μα Τρι α δα ο μο ου ου σι ον και
Πα
α χω ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Πα
Ε λε ον ει ει ρη η νης θυ σι ι αν
αι αι νε ε σε ε ως
Πα
Κ αι με τα τσ Πνευ μα α το ος σθ

Ε^{Κε} χο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ον
Α^{Πα} α ξι ι ι ον και δι ι και αι ον
Α^{Πα} γι ος Α γι ο ος Α γι ος Κυ υ
 ρι ο ος Σα αβ βα α ω ωθ πλη η ρης ο ς ρα
 νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης σθ ω
 σαν να εν τοις υ υ ψι ι ς οις ευ λο γη με
 νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ι ι ς Ω σα αν να α α α α εν
 τοις υ ψι ι ι ς οις
Α^{Πα} α α μη ην **Α**^{Πα} α α α μη ην
Σ ε ε υ μν θ ς ς ς μεν σε ε Ευ λο
 γ θ ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι στ θ ς μεν Κυ
 υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α α
 σθ ο Θε ο ος η η μων

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Πα ς

Α^{Κε} α ξι ι ι ο ο ον ε ς ιν ω ως α α

Κε
 λη θω ω ω ω ως Δι μα α κα α ρι ι ζειν
 Πα
 σε ε τη η η η ην Θε ε ο ο ο το ο ο
 Κε Μ Κε
 ο ο κον την α α ει ει μα κα ρι ι ζον
 Δι
 και πα να μω ω ω ω μη η η η τον και αι μη
 Πα
 η τε ε ε ρα α α α α τϛ ϛ Θε ε ε
 Κε Μ Κε
 ου ου η η η μων την τι ι μι ι ω
 Μ Κε
 τε ε ε ε ε ε ρα α α αν τω ων Χε ρϛ
 Μ Κε
 ϛ βι ι ι ι ι μ και ε εν δο ο ξο
 Δι Πα
 τε ε ε ε ε ε ραν α α συ υγ κρι ι ι τω
 Κε ϕ
 ω ω ως τω ων Σε ε ρα α α φιμ την α
 Μ Κε Μ
 δι ι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω
 Κε
 ως Θε ον Λο ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε
 ϕ ϕ ϕ ϕ ϕ σαν την ο ο ον τω ω ω ω ως
 Δι Πα
 Θε ε ο ο το ο ο κον σε ε ε ε με ε
 γα α α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε
 ε εν

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου ,

Ἦχος Πα. ς

A α ξι ι ον ε ε ςι ιν ω ως α λη η
θω ω ω ω ως μα κα α ρι ζειν σε
τη η ην Θε ο ο το ο ο ο κον τη ην
α ει μα α κα α ρι ι ςο ον και πα να α
μω ω ω ω ω μη η η η τον και μη η
τε ε ε ρα τ ς ς ς Θε ε ε ς ς ς
η η η η μων τη ην τι μι ω ω τε ε
ρα αν τω ω ωων Χε ρ ς βι ι ι μ και αι εν
δο ο ξο τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω
ως τω ωων Σε ε ε ρα α α α φιμ τη ην
α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ον
Λο ο ο γο ον τε κ ς ς ς σαν την ο ον
τως Θε ε ε ε ο ο το ο ο κον σε ε
ε με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε
ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ἐΔεχ. , βι´ , ἀντεγράφη δ´ Ὀκτ. , βιγ´ . I.A.

Ἄνωνόμου
Ἦχος Πα

A Πα α ξι ι ι ον ε στι ι ι ν ως α α
λη η η θω ω ως Δι μα κα ρι ι ι ζει ει ν
Πα σε ε ε ε ε τη η η η η ν Θε ε ο ο το ο
ο ο ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α
α ρι ι στον και πα να μω ω μη η η το ο
Πα ον και μη τε ε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου
ου ου ου ου η η η μων την τι μι ω τε
ε ε ε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι
μι και αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α
α αν α συ γ κρι ι ι ι τω ως τω ω ν Σε ε ε ε ε ε
Zω ρα α α φι μ την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ρω ω ως Πα Θε ον Λο ο ο ο ο ο
οι Δι γο ον τε κου ου ου ου ου σα α αν την ο ο
οι M Δι ο ο ο ο ο ο ον τω ω ως Θε ο το ο ο ο ο
Πα κο ον σε με ε γα α λυ υ υ υ υ υ υ νο ο
με ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ (ιε' αἰών).

Ἦχος Πάσχα

Πα
Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
τοι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ο ο ο ον κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ
ι ι ι τον κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
α α νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

^{Πα}
 ι ι α λ λη λ ς ς ι α α ς α α
 α α α α α α α α α α α α λ λη η
 η η η ςη η η η η ^{Δι} υε ε ε ε η η η
^{Πα}
 η η η η κη η κη η η η κη η κη η η η η
 η η κη η η η η η η ςη η η η η
^Μ
 η η η η η η η η η η ςη η η η η ς α
^{Πα}
 α α α α α α α α α α α α λ λη η η
^{Ζω}
 η η η η η α α λ λη λ ς ς ς ς ς ς ς
 ς ς ς ς ς ι ι ι ι α λ λη η λ ς ς
^Ζ
 ι α α ς α χα α α α α α α λ λη η η η
 η λ ς ς ς ς ς ς ς ι ι ι ι ς ι ι ι ι
^{Πα}
 α λ λη λ ς ς ι ι α α α α α α α α α α
 α λ λη λ ς ς ς ς ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α ς

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ υ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σε με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^{θ (δὶς)}

Tο ο νο μα Κυ ρι ϑ ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ον ^{Ζ'} α πο τϑ νυν και ε ως τϑ

αι ω ω νο ο ος ^Δ